

[Halvgaard.]

de er. Jeg mener også, vi skal have sagen til behandling her, og jeg tror næppe på et flertal.

Til slut skal det være mit ønske, at man nu samler kræfterne om en fornuftig løsning, om en god lærlingeuddannelse, der tilgodeser både lærlingens og mesterens interesser, og at det må ske på grundlag af en koordination af den undervisning der gives i folkeskolen, på vore specialarbejderskoler, men først og sidst på de tekniske skoler.

Svend Haugaard (RV):

Vi er naturligvis klar over, at ungdomsarbejdsløsheden er en meget alvorlig sag, som man skal tage alvorligt fat på og gøre alt hvad man kan for at få løst. Det radikale venstre har tidligere peget på muligheden for at tage unge ind på tekniske skoler, handelsskoler, værkstedsskoler osv., så kapaciteten blev udnyttet fuldt ud, selv om der måtte ses bort fra lærekontrakt i sådanne situationer. Vi har peget på højskoler, ungdomsskoler osv., så den ventetid, der er for mange unge, kan blive lidt mere meningsfyldt. Vi har også opfordret offentlige virksomheder til at tage lærlinge ind i et rimeligt omfang.

Vi er naturligvis også opmærksomme på problemet med at finde plads til de EFG-elever, som har gennemgået deres basisår og derefter skulle ud i praktik, men nu er praktikpladser også i høj grad et spørgsmål om økonomi for de pågældende virksomheder, og der er mange virksomheder i dag, der på grund af konjunkturernes, men også på grund af det ansvar, der følger med økonomisk og på anden vis, holder sig tilbage med hensyn til at tage unge ind i praktikpladser. Det er en ting, som vi er nødt til at være meget opmærksomme på, når vi skal til at diskutere de 16-19-åriges uddannelse, som vi jo skal her i dette folketingsår, herunder altså også EFG-uddannelsen. Jeg vil vente med at sige noget om det principielle, indtil denne debat kommer. Jeg kan dog sige her, at jeg føler mig ikke sikker på, at EFG-uddannelserne er det eneste rigtige på dette punkt, måske har jeg endda en vis skepsis over for dem.

Det kunne være fristende, som det her er foreslået, at man skulle åbne mere plads i den offentlige sektor. Jeg tror nu nok, man

løber en lidt for stor risiko, hvis man for stærkt angriber ansættelsesloftet og herved også skaber forventninger hos en række unge om, at de vil kunne få en fortsat ansættelse i den offentlige sektor.

Jeg mener, at man skal udnytte mulighederne inden for de fastlagte rammer fuldt ud, og jeg lyttede interesseret til de ting, der blev fremført fra ministerens side; det er vi parate til at tage en meget positiv stilling til.

Vi er også i forbindelse med forslaget her positive over for en øget informationsvirksomhed, hvor der også ligger en appel til virksomhederne om at antage i så høj grad som det nu kan lade sig gøre, de unge, som efter 1 års basisuddannelse mangler en praktikplads.

Gerda Møller (KF):

Vi kan vist alle være enige om at når der blandt de 3.400 unge, der er gået ind i EFG-uddannelserne og bliver færdige her i sommer, knap nok er 1/7, som kan få en praktikplads, så er det en meget, meget uheldig situation for de unge at være i. Vi har også set i mange af de udtalelser og de henvendelser, vi har fået fra dem, hvor frustrerede de føler sig, og i og for sig også hvor svigtede de føler sig af systemet, for de er jo gået ind i den forsøgsuddannelse med den baggrund, at de kunne gøre uddannelsen færdig. De havde ikke forudset, at man kunne stå i den situation ikke at kunne få en praktikplads.

Jeg mener ikke, at det udelukkende er arbejdsløshedsperioden, vi er inde i, der er skyld i disse manglende praktikpladser. Der er flere af de tidligere ordførere, der har givet begrundelser, og jeg kan godt tilslutte mig mange af dem, først og fremmest den, der går ud på de manglende oplysninger. Vi har jo haft nogle møder om EFG-uddannelserne, hvor vi har været sammen med Håndværksrådet, hvor vi har været sammen med erhvervsrepræsentanter, Arbejdsgiverforeningen og Teknisk Landsforbund og hvad de nu hedder alle sammen; dér har vi jo drøftet det problem, og af nogle af de oplysninger, vi har fået, har vi fået det ganske bestemte indtryk, at måske en af de vigtigste årsager er den manglende information. Når man fra en af arbejdsmarkedets parters side har sat en oplysningskampagne i gang,